

det ikke anderledes. Saa ſagde jeg: Nei, maa jeg ſaa være fri for de Pølſer! Det ærede Medlem erindrer, at vi begge hørte til Forſtærkningsmandſkabet, og jeg kom det ærede Medlem meget imøde i denne lille Sag; men han vilde ikke Andet, end hvad der var vedtaget ved en Udenthingsbeſlutning mellem ham og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) en Tid i Forveien, og da jeg ikke vilde det, kunde jeg ikke vandre med. At det ærede Medlem, ſom er ſaa indtagen i ſine egne Forſlag, ikkeønſter Sagen tilbage til Udvalget, kan jeg endda forſtaa, men det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds har i den Henseende ſtuffet mig ganſke overordentlig, og jeg ſkal i ſaa Henseende henviſe til hans egne Udtalelſer forleden Dag i Folkethingstidenden Sp. 7237. Det er alſaa af temmelig ny Dato, kun en 3—4 Dage ſiden, og der ſiger det ærede Medlem: „Der kan ikke paa Sagens nuværende Standpunkt ſtilles Vædringsforſlag eller Mæglingsforſlag, og det er ſaadanne Forſlag, ſom der forekommer mig at være Brug for“. Det ærede Medlem erkjender alſaa, at der er Brug for Vædrings- og Mæglingsforſlag, men beklager meget, at han ikke kan ſaae fat i ſaadanne Forſlag. Noget efter, at det ærede Medlem havde udtalt det, kom der et Forſlag fra et andet Medlem her ligeoverfor (Bahlé) om Tilbageviſning til Udvalget, og ſaa tænkte jeg: Hoho! Nu have vi en Mand, ſom fremfor Nogen maa ſlutte ſig til dette Forſlag; det ligger tydelig i denne Udtalelſe. Men det ærede Medlem ſtuffede mig i den Henseende; han vilde ikke være med til de Mæglingsforſlag, ſom han ſaa beſtemt havde paatalt. Hans Foredrag var i viſſe Henseender temmelig vredt; men paa dette Punkt var det meget blødt. Vi have trængt til ſaadanne Forſlag, lad os endelig ſaae fat i dem; men da han ſkulde til at have fat i dem, vilde han ikke. Nu kan det ærede Medlem ſige — ja, jeg veed ikke, hvad han kan ſige, det ſaae vi nok at høre, Noget vil han altid kunne ſige, — det ærede Medlem kan alſaa ſige, at dette med de ſex Forſtærkningsmænd og alle de Betingelſer, ſom det ærede Medlem for Sorø Amt 1ſte Valgkreds (Bahlé) ſtullede op, vil han ikke have at gjøre med. Men ſaa vil jeg ſige til det ærede Medlem, at, hvis han fremdelesønſter Mæglingsforſlag og Vædringsforſlag, maa jeg tro, at ſaa længe han ikke tager det tilbage, ville vi være med til at underſtøtte Forſlag fra ham om at lade Sagen purt gaa ind i det nuværende Udvalg (Afbrudſe). Ja, det er det, ſom det ærede Medlem længes efter, og det vilde jo derfor være en Urimelighed, om vi ikke vilde frie det ærede Medlem i denne Retning (Afbrudſe). Ja, hvis det ærede Medlem ikke tager denne Udtalelſe tilbage, haaber jeg, at han ſtiller Forſlag i den Retning eller i alt Fald ſtemmer for et ſaadant Forſlag, naar det kommer frem. Det vil da

maaſke være en Maade at hjælpe Sagen videre frem paa. Vi ere nemlig ſaaledes ſtullede, at vi overmaaede gjerne ville hjælpe denne Sag videre. Naar det ærede Medlem for Veile Amt 2den Valgkreds tror, at vi have taget en poliitiſk Stilling paa denne Sag, er det ſaa galt ſom muligt. Det tror jeg at kunne ſige med Beſtemthed. Vi have taget den Stilling, at vi ikke kunne gaa ind paa at ſtemme i Realiteten for det ærede Medlems Vædringsforſlag, og jeg ſer ikke, at der i det, der foreligger fra det ærede Medlem, ligger en ſaadan Velvillie og Imødekommen, at der kan være nogen Grund til at gjøre Forſøg videre, der maa antages at ville blive anſtullede forjæves. Jeg har den Mening, at, naar det ærede Medlem viſer ſaadanne Ting fra ſig ſom ny Overveielſe i Udvalget og deſlige, ligger det nogenlunde nært at ſlutte, at det ærede Medlem ikke for Uvornønſter ſaa ghyelig i Hjertet at komme til en ſaadan Samvirken, ſom vi gjerne vilde lette det ærede Medlem paa enhver anſtændig Maade. Det er i alt Fald mit Standpunkt, og jeg tror, at de fleſte af mine Meningsfæller ville ſtaa paa det ſamme Standpunkt. Jeg kan ſelvfølgelig kun udtale min perſonlige Mening, men jeg tror ikke, at den i ſaa Henseende afviger fra, hvad den ærede Ordſpører har udtalt. Jeg tror, at vi paa ethvert Stadium ere villige til at føre denne Sag videre. Men det ærede Medlem maa dog tillade os at tale et lille bitte Ord med om de Vilkaar, paa hvilke Sagen ſkal føres videre.

Scaventinus: Jeg bad om Ordet forleden Dag i Anledning af Yttringer, der fremkom, ligeoverfor hvad jeg havde ſagt, fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt 4de Valgkreds (Hørup). Jeg kan forøvrigt henholde mig i alt Væſentligt til, hvad jeg dengang ſagde. Jeg ſkal kun dels, ſom ſagt, i Anledning af det ærede Medlems Ord, dels i Anledning af hvad det ærede Medlem for Veile Amt 2den Valgkreds har beſtyldt os for, dog gaa lidt nærmere ind paa, gennemgaa lidt nærmere, hvorledes vi — med „vi“ mener jeg Udvalgets Mindretal, hvortil jeg hører — have ſtillet os. Det ærede Medlem for Veile Amt 2den Valgkreds (Berg) har for det Førſte beſtyldt os for, at vi have viiſt vor Imødekommen paa den Maade, at vi, ſom han udtrykte ſig, ere gaaede 300,000 Kr. op længere bort fra ham. Det er nu ikke ganſke Tilfældet. Vi have jo i vor Erklæring udtalt, at vi fuldt ud kunne ſlutte os til det fra Landſtinget fremkomne Forſlag, men vi have ſamtidig dermed erklæret, at vi ere villige til at gaa til den ſamme finantiſke Grændſe, ſom vi tidligere havde opſtillet. Det er ſaa overordentlig let at fremkomme med den Art Beſtyldninger mod ſine Modſtandere, at de aldeles ingen Imødekommen ville viſe, at de ſtaa paa et abſolut afviſende Standpunkt. Det er meget let, naar man gaar ud fra, at alle de foregaaende